

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/506/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712207623
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712207623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne Y. N., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. W. XXX/X, C., XXX XX L., zastúpenej JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Horná ulica 35, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému K. M. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. W. XXX/X, C., XXX XX L. (korešpondenčná adresa V. XX, XXX XX T., ČR), zastúpenému JUDr. Jánom Zdútom-Šťastným, fyzickou osobou, bytom M. R. Štefánika 1696/12, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2 034,09 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16. 05. 2013, č. k. 14C/105/2012 - 96, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi 275,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,74% ročne zo sumy 275,93 eur od 22. 03. 2013 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyňi nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 11. 05. 2012 domáhala zaplatenia 2 034,09 eur s príslušenstvom z tejto sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že so žalovaným sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 27. 11. 2008, sp. zn. 14C/118/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 01. 2009, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo doteraz nebolo vysporiadané. Žalobkyňa tvrdila, že je užívateľkou tohto bytu spolu so svojou dospelou dcérou, pričom žalovaný byt neužíval. V priebehu roku 2009 a 2010 platila všetky náklady spojené s užívaním a vlastníctvom bytu. Poukázala na to, že žalovaný je povinný prispievať ako spoluvlastník bytu na tieto náklady. V roku 2009 tieto náklady predstavovali 1 864,17 eur, žalovaný mal zaplatiť z toho 940,83 eur. V roku 2010 náklady boli vo výške 1 784,26 eur, výšku nákladov, na ktorých sa mal žalovaný podieľať, činili 892,123 eur. Keďže zálohové platby neboli v týchto rokoch plnené riadne, správca domu vyúčtoval v roku 2009 penále z oneskorených platieb vo výške 185,48 eur, a za rok 2010 15,65 eur. Celkovo tak zaplatila za žalovaného za roky 2009 a 2010 vrátane penále 2 034,09 eur.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania v časti uplatneného nároku žalobkyňou za celý rok 2009 a prvé štyri mesiace roku 2010, čo predstavuje premlčanú pohľadávku do výšky 1 238,20 eur a nepremlčanú v rozsahu 804,88 eur. Zdôraznil, že lehota na každú platbu bežala samostatne a aj splatnosť za každú

platbu, preddavok nastala samostatne. Poukázal na to, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu nebolo vo veci vyporiadania BSM rozhodnuté, predmetný byt za žalované obdobie neužíval. Neuznal nárok na úhradu nákladov za ústredné kúrenie, keďže sa tam nezdržoval, v byte sa zdržiavali dcéra a žalobkyňa. Ostatné náklady na byt nenamieta okrem námietky premlčania pretože ide o povinné položky, ktoré sa musia platiť.

Vykonaným dokazovaním okresný súd mal za preukázané, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené ku dňu 06. 01. 2009, počas manželstva nadobudli sporný byt. Mal za preukázané, že v rozhodnom období roku 2009 až 2010 žalovaný byt neužíval, taktiež povinné prídavky ako aj vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2009 ako aj 2010.

Z vykonaného dokazovania ustálil, žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie 275,93 eur, keď akceptoval námietku premlčania žalovaného. Uplatnený nárok posúdil v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka skúmal námietku premlčania, keď uzavrel, že z hľadiska posúdenia začiatku plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia, a kto ho získal. Je nepochybné, že žalobkyňa za žalovaného zálohy uhradila aj po rozvedení manželstva a mala vedomosť, že ich zaplatením plní za žalovaného, čím sa žalovaný na jej úkor obohacuje. Preto začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby splyva so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby, ktorá nezačala plynúť dňom právoplatnosti vyúčtovania nákladov, ale dňom ich zaplatenia, keď žalobkyňa tieto platila preddavkovo so splatnosťou do 20. dňa bežného mesiaca. Keďže žaloba bola podaná dňa 11. 05. 2012, nárok vo vyššie uvedenom rozsahu je premlčaný. Súd posudzoval nárok v rozsahu nepremľčaného nároku, a to za mesiace máj až december 2010 v sume 594,75 eur. Mal za preukázané, že v roku 2010 náklady na byt predstavovali 1 784,26 eur, na jeden mesiac 148,69 eur. Ako nedôvodnú súd posúdil čiastku 148,69 eur za dodávku tepla v sume 79,71 eur, potom na ostatných položkách nákladov spolu zostala mesačná suma pre obidvoch účastníkov vo výške 68,98 eur, ktorú sú uznal. Vyššie uvedenú sumu, ktorú súd neakceptoval, súd nepovažoval za dôvodnú na základe námietky žalovaného, že v danom období byt neužíval, pričom dospel k záveru, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby sa podieľal na položke týchto nákladov. Aj keby sa mal na úhradách podieľať minimálne, ak by byt bol len temperovaný, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno v tomto rozsahu.

Ostatné námietky žalovaného považoval za nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené uznala návrh žalobkyne v rozsahu 275,93 eur za bezdôvodné obohatenia, keď platila preddavky v mesiacoch máj až december 2010, a to mesačne 34,49 eur za žalovaného x 8 mesiacov = 275,93 eur. Vo zvyšku návrh zamietol.

Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z titulu penálov, nárok neuznal a žalobu v tejto časti zamietol, pretože žalovaný v byte nebýval, neužíval, žalobkyňa bola s dcérou užívateľkou bytu a on neplatil dané platby riadne a včas.

O príslušenstve rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením Vlády SR č. 87/1995 v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodla podľa § 142 ods. 2 O. s. p., keď čiastočný úspech vo veci mal žalovaný, nenavrhol nahradiť trovy konania, preto mu ich nepriznal.

Proti rozhodnutiu sa odvolala žalobkyňa, a to proti výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti zamietnutý nárok žalobkyne. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 1, 2 písm. f) O. s. p. keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nestotožnila sa s právnym posúdením veci ohľadom uznania námietky premlčania. Argumentovala, že bezpodielové spoluvlastníctvo síce zaniklo rozvodom, avšak doteraz nebolo vyporiadané. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obidvaja manželia spoločne, spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci, alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Pretože BSM účastníkov nebolo doteraz vysporiadané a Občiansky zákonník bližšiu úpravu pre takéto vzťahy neobsahuje, je treba aplikovať s poukazom na § 853 Občianskeho zákonníka ustanovenie § 144 Občianskeho zákonníka. Tým, že uhrádzala náklady spojené s vecou v BSM jej vznikla pohľadávka voči žalovanému vrámci širšieho vysporiadania zaniknutého BSM. Z tohto pohľadu je potrebné posudzovať aj danú vec.

Vznesenie námietky premlčania žalovaným nemožno považovať za právne relevantné, lebo na tento právny vzťah je potrebné aplikovať všeobecnú dvojročnú premlčaciu dobu podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Taktiež namietala proti posúdeniu začiatku plynutia premlčacej doby. Pokiaľ uhrádzala náklady na spoločnú vec po rozvode manželstva z vlastných prostriedkov, môže sa vrámci vyporiadania BSM domáhať náhrady takto vynaložených nákladov podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Neuplatnila si žalobou náhradu polovice nákladov od žalovaného, ale zohľadnila, že byt užívala asi polovicu roka ona, a v byte bývala aj s dcérou. Reálnu výšku pohľadávky mohla poznať až vtedy, keď sa dozvedela o celkovej výške skutočných nákladov po doručení vyúčtovania správcom. Z tohto dôvodu žiadala rozhodnutie zrušiť a vrátiť na nové prerokovanie a rozhodnutie prvostupňového súdu.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne a v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Rozhodnutie prvostupňového súdu je zrozumiteľne a podrobne odôvodnené, dáva odpoveď na všetky rozhodujúce otázky pre posúdenie daného sporu.

Základ odvolacej námietky spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keď žalovaná žiada aplikovať § 144 Občianskeho zákonníka, pričom namieta taktiež nesprávne posúdenie plynutia premlčacej lehoty.

Odvolací súd vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie prvostupňového súdu k veci nemá bližšie čo uviesť, musel by zopakovať tie isté skutočnosti, ktoré sú výstižne vysvetlené v odôvodnení rozhodnutia súdu.

K tomu odvolací súd dodáva, že správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu je v súlade s doterajšou judikatúrou súdov, ale aj rozhodnutiami najvyššieho súdu, keď odvolací súd poukazuje na rozhodnutie uvedené pod V11/1982, kde najvyšší súd jednoznačne ustálil, že ak v čase po rozvode manželstva, keď ešte obidvaja účastníci majú právo spoločného užívania bytu, teraz právo spoločného nájmu bytu (resp. sú vlastníci bytu) a byt spoločne užívajú, platí celú úhradu za užívanie bytu iba jeden z manželov, získa druhý užívateľ neoprávnený majetkový prospech (teraz bezdôvodné obohatenie) podľa § 454 Občianskeho zákonníka. Právo na jeho vydanie sa premlčí v lehote ustanovenej v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo nepochybne preukázané, že celú úhradu za byt platila žalobkyňa, avšak podmienkou priznania takéhoto nároku je, že byt je spoločne užívaný. Bolo preukázané, že byt žalovaný neužíval, preto nie je dôvodné ani logické, ani spravodlivé, aby žalovaný v rozsahu zamietnutého nároku hradil náklady spojené s užívaním bytu a v tomto rozsahu nemá ani žalobkyňa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Pokiaľ išlo o ostatné náklady za byt, jeho prevádzku, služby, fond opráv a pod., ktoré súd priznal v rozsahu nepremľčaného nároku, nárok je dôvodný. Daný judikát je aplikovateľný i v súčasnej dobe a nič sa na jeho záveroch nemení. Prvostupňový súd správne aplikoval ust. § 107 ods. 1 O. s. p., pokiaľ ide o plynutie premlčacej lehoty. Použitie ustanovenia § 853 a 144 Občianskeho zákonníka preto nie je akceptovateľné. Ide totiž o diametrálne odlišnú situáciu a nemožno analogicky citované ustanovenie uplatniť na daný vzťah, keď povinnosti z § 144 nepochybne majú svoj reálny základ v manželstve účastníkov a v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov. V danom prípade však došlo k

zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Potom nemožno daný vzťah považovať za taký, ktorý by bolo v zmysle ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka posudzovať v zmysle § 144 Občianskeho zákonníka, navyiac, daný právny vzťah je upravený Občianskym zákonníkom, pretože je nepochybné, že existuje povinnosť vlastníka bytu prispievať na náklady bytu v zmysle Zákona o bytoch, avšak nie je logické a spravodlivé požadovať plnenie v rozsahu, keď na službách sa nemohol žalovaný podieľať a z bytu sa odsťahoval. Rozhodnutie zohľadňuje spravodlivý prístup k veci v tom zmysle, že pokiaľ ide o hodnotu bytu a náklady s tým súvisiace, súd tieto akceptoval a nemal proti nim námietky ani samotný žalovaný s tým, že na ich úhrade sa musí podieľať. Treba prihliadnuť aj na skutočnosť, že vo svojej podstate žalovaný bol nútený opustiť spoločnú domácnosť, keďže manželstvo účastníkov bolo rozvedené a nebolo dôvodné, aby zotrval v danom byte. Nemožno ani spravodlivo požadovať, aby sa podieľal na úhrade nákladov spojených s bývaním v mieste, kam sa odsťahoval, ako aj zároveň nákladov vo svojom pôvodnom byte, ktorý nechal k užívaniu bývalej manželke. Na okraj odvolací súd poznamenáva, že návrh na rozvod podala žalobkyňa a dôvodom rozvodu boli rozdielne názory na rodinný život a spôsob trávenia voľného času, čo viedlo k citovému odcudzeniu. Nemožno prihliadať preto na to, že by došlo k ľahkovážnemu prístupu k manželstvu, pričom vzájomné rozpory vyústili práve do vyriešenia situácie, kedy nebol dôvod, aby za danej situácie žalovaný v byte zotrval, a preto nemožno ani spravodlivo požadovať, aby sa podieľal na nákladoch, ktoré boli platené za služby, ktoré nespotreboval.

Žalobkyňa v odvolaní ohľadom námietky premlčania argumentuje trojročnou premlčacou dobou podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd konštatuje, že citované ustanovenie premlčaciu lehotu neupravuje, upravuje prekluzívnu lehotu sui generis vo vzťahu k uplynutiu doby na vyporiadanie BSM. Argument v tomto smere je nedôvodný.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, trovy odvolacieho nenavrhol nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.